

Raz, dva, tri, štyri.
Ja prichádzam do chrámu večností,
vidím svoje ruky na kríž pribité.
Ja prichádzam do svojich životov,
moje meno je tu niekde vyryté.

Hneď za bránou hlavu skláňam,
sám sebe sa ticho klaniam,
prešiel som dosť dlhú púť,
musím si už oddýchnuť.

Veď stále šiel som rovno, predbehol som už aj svoj tieň.
Robím to, lebo chcem sa vrátiť odkiaľ som odišiel.

Ja prichádzam do chrámu večností,
vidím svoje ruky na kríž pribité.
Ja prichádzam do svojich životov,
moje meno je tu niekde vyryté.

Naslepo to meno nájdem, pokiaľ celkom prachom zájde,
odchádzal som nevinný, dnes do seba nevidím.

Aj keď som kráčal rovno, aj keď predbehol som už tieň,
cesta ma vedie do miest odkiaľ som už raz odišiel.

Nenápadný, dobrý aj zlý,
hľadám svoj poklad stratený.
Dýka od môjho otca,
ktorú som vtedy dostal,
páli ma v dlani zovretej.

Ja prichádzam do chrámu večností,
vidím svoje ruky na kríž pribité.
Ja prichádzam do svojich životov,
moje meno je tu niekde vyryté.

Nenápadný, dobrý aj zlý,
hľadám svoj poklad stratený.
Dýka od môjho otca,
ktorú som vtedy dostal,
páli ma v dlani zovretej.